

Forfatter: Skrøder, August Ludvig

Titel: BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1870-05-23)

Citation: Skrøder, August Ludvig: "BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1870-05-23)", i *Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder*, C. C. Petersens Bogtrykkeri, s. 251. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991772-000-shoot-L0019917720000052.pdf> (tilgået 30. september 2023)

Anvendt udgave: Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Nørager, Torsdag 23. Maj.*

Kære Ven.

Skøndt jeg ikke har hørt fra Dig, må jeg dog skrive Dig til. Ser Du, jeg har længe gået om med den Tanke, at Du s. 252 skulde have min Plads herude, men det vil der ikke blive Noget af, for her er allerede antaget en ny Lærer. Grunden hvorfor jeg skriver Dig det til, er fordi jeg fik det Indtryk, at Du havde den samme Tanke, men når Du ikke kommer herud, så kan Du da forstå, at det er fordi det er til Dit Bedste, at det ikke sker. Men det gør lidt ondt at slippe en kær Tanke, man kan dog ikke lade være at lægge Planer og ville kige Vorherre i Kortene, men heldigvis foros forstår han dog Spillet bedre end vi. Jeg har netop følt det så levende i denne Tid. Nu tager vi jo begge bort herfra til Sommerferien, og vi aner ikke, hvad der skal blive af os, men jeg har i de senere År haft adskillige Tilfælde på, at der Intet bliver taget fra mig netop med Timer o.s.v., uden at jeg får noget Bedre igen. Og jeg vil ærlig tilstå, at skønt jeg holder meget af at læse med Børn, så kan jeg dog ikke glæde mig meget til at skulle gå og undervise i de store københavnske Kaserne og komme ind i alt det smålige Vrøvl, men det er nu det Samme; førend jeg ved af det, så ligger nok netop det for mig, som er det Allerbedste; og for Dig med, kan Du være vis på.

Torsdag.

Hvorfor skriver Du ikke, Menneske; Du vil vel først høre, hvad jeg så syntes om Dit Stykke om Kold. Rigtig godt, og det var netop holdt i en passende Tone og ikke for mange Citater, så Du kan være glad for det. Så snart jeg kunde komme til det, slugte jeg det og senere læste jeg det for nogle Andre, og vi fandt det var rigtig rart. Men jeg kunde jo nok skimte Din Lyst til at sprænge Båndene og fortælle meget meget bedre. Og vi kunde vist også trænge til at få en ordentlig Levnetsbeskrivelse af Kold, for Du har Ret i, at det er en af vort Århundredes ypperste Mænd. Jeg var s. 253 ellers glad for Billedet, en mægtig Energi lå der i det. — Du længes efter at høre, hvordan det går herude. For Øjeblikket går det udmærket, Grevinden er ikke hjemme i denne Tid, og efter nu Alt er på det Bene, går det vel også, når hun kommer hjem. Siden Påske har vi holdt gode Miner til slet Spil, når vi har været sammen, holdt Anstanden ved lige, skjult os bag Oplæsning, Spillen, men iøvrigt ikke talt sammen, undtagen naturligvis om Vejrets Godhed eller Slethed o.s.v. Vi vil fra begge Sider i Grunden gerne, men — ja jeg befinder mig fortræffelig ved alt dette, søger at tage det fra den komiske Side, og de grønne Træer hjælper jo adskillig, men længer end til Sommer gik det ikke. Du ved nu i Grunden ikke, hvordan Alt må tjene til vort Bedste i alle mulige Småting. Exemple gratia. Sofie skulde have blevet her til November, nu kommer den nye Lærer, han kan ikke Engelsk og Musik, altså må de have en Lærerinde. Grevinden er vant til at have sit Hus i Orden, og man skal jo være forsynlig, altså da hun rejste til Byen nu, mente hun det var bedst, hun fik det ordnet med det Samme med den nye Lærerinde; altså siger hun det til Sofie, for dog at have et Påskud, om hun ikke kunde trænge til at have den Tid til sin egen Bådighed, læse f. Ex., hvis hun nu skulde forberede sig til en ny Gerning. Hun blev jo lidt forbavset, men Gr. skulde lige rejse, så der blev ingen videre Tale, men efter nøjere Overvejelse skrev S. så til Gr., at hun også fandt det var rigtigst således. Så her kan man da tydelig se det, for tænk Dig, hvor rædsomt det vilde være for hende at komme tilbage, når jeg ikke var med, en ny Lærer, Huset fuldt af Fremmede. Nå men nu skal jeg i Kirke. Lev vel, skriv snart, Du behøver ikke at fortælle min Moder denne Historie, før jeg selv får hende meddelt den.

Hilsen fra Sofie  
Din Ven.